

[Ib Christensen.]

vigtige samfundsfunktioner sættes ud af spillet, så ville det jo være rimeligt at give dette ting lejlighed til ved en afstemning at sige, at dette er tingets vilje og ønske. Jeg skal derfor slutte med at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget fastslår arbejdsmarkedets parters frie aftaleret, og at tinget derfor kun vil gribe ind på afgrænsede områder, hvor egentligt livsvigtige samfundsfunktioner måtte trues af arbejdskonflikt, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Kurt Hansen (VS):

Allerførst vil jeg sige, at retsforbundets forslag om motiveret dagsorden vil vi fra VS' side stemme imod. Vi ved godt, hvad der er intentionen fra retsforbundets side, nemlig at forsøge at gøre en aktion endnu mere tandløs, end den måtte blive i forvejen. Vi har sagt, at skal lønarbejderne ud i en aktion, så må det være nogle hurtige, effektive aktioner, som rammer arbejdsgiverne dér, hvor de er ømmest, nemlig på pengepungen, og det er ikke just det, retsforbundet lægger op til. Det er det stik modsatte, så det vil vi stemme imod.

I forbindelse med første del af fremskridtspartiets forslag om motiveret dagsorden må jeg sige, at det jo er den samme lorumlarum, vi altid hører. Det er lige meget, om man diskuterer fiskeripolitik, miljøpolitik, arbejdsmarkedsforhold, eller hvad det måtte være, så er løsningen én ting: skattelettelse. Jeg kan kun tage det som et udtryk for en gang fed demagogi. VS vil stemme imod fremskridtspartiets forslag om motiveret dagsorden.

Om anden del af dagsordensforslaget, som jo også er indeholdt i fremskridtspartiets ændringsforslag, må jeg sige, at vi vil ikke være med til at støtte noget lovgivningsinitiativ, der går i retning af at begrænse strejkeretten, uanset om det kommer fra det ene parti, der kalder sig et arbejderparti, eller fra det andet parti, der kalder sig et arbejderparti. Vi går imod de indskrænkninger, der måtte komme, af arbejernes strejkeret.

I forbindelse med venstres ændringsforslag

kan jeg sige, at jeg er enig i den vurdering, hr. Auken gav, at der ligger en tvungen voldgift i det. Et andet argument, man kan anføre for at stemme imod dette forslag, er, at man jo netop inden for det snævre område, inden for bygningsområdet eller dele af bygningsområdet, som dette jo drejer sig om, har nogle helt specielle lønsatser, der vil betyde, at man skal lave radikalt andre lønsystemer, hvis man skal til at indføre det, som både socialdemokratiet og de øvrige forligspartier går ind for, nemlig at alle dyrtidsportioner bliver svarende til 60 øre pr. time. Det er vi generelt også imod, og vi vil stemme imod det, når det engang bliver ophøjet til lov i 1979.

I forbindelse med de synspunkter, som hr. Auken kom med, må jeg sige, at jeg kan ikke tage det for gode varer, når hr. Auken siger, at det var fagbevægelsen som sådan, der gennem en deputation gav udtryk for, at man var enig om, at der skulle gribes ind. Hr. Auken tog det til indtægt for, at den samlede fagbevægelse ønskede et indgreb. Hr. Auken sagde også, at fagbevægelsens medlemmer i stort tal havde stemt for dette mæglingforslag, som arbejdsgiverne forkastede. Da vi havde førstebehandlingen i går, nævnte jeg, at det faktisk kun var 22 pct. af LOs medlemmer, som havde stemt ja til dette mæglingforslag, så jeg synes ikke, det er så voldsomt endda. Jeg synes ikke, man skal bryste sig så meget af det, som man gør fra hr. Aukens side og fra anden side i øvrigt.

Det blev også bragt til torvs, at VS kun er ude på at få en storkonflikt. Det, vi har sagt ved førstebehandlingen i går, og det, som jeg gerne skal gentage for hr. Auken, er, at vi ikke ser de store perspektiver i at kaste lønarbejderne ud i en storkonflikt på nogle betingelser, der naturligvis måtte være LO-toppens, når det, man i givet fald skulle ud i aktion om, var en indkomstpølitik, vi som bekendt principielt er modstandere af, men – og det må stå stjerneklart – at vi naturligvis må gå imod en indkomstpølitisk lovgivning, som vi har bekæmpet fra første færd, lige så snart den stak sit hoved frem først i septemberforliget og senere i augustforliget, som udmøntede lønrammen.

Herefter vil jeg godt gøre nogle bemærkninger om dyrtidsreguleringen og ATP-fonden. Nu er det helt sikkert – det har vi i hvert fald fået at vide i udvalgsarbejdet – at én dyrtidsportion i år vil blive suget op af ATP-fonden. Og jeg ville ikke blive overrasket, jeg vil nær-